

зи легенда, ние пти забълѣжимъ, че този принцъ Карлъ, осъденъ на вѣчни мѣки, бѣше онзи сѫшти знаменитъ и великъ бранителъ на Християнство-то — *Карлъ Мартелъ*, който разби Испански-тѣ Аравитени и отърва цѣла Европа отъ тѣхни-тѣ плячки. Неопростителния грабежъ билъ направенъ само, за да се исхрани войска-та, дѣто се била съ неприятели-тѣ. Любопитно е наистина това, дѣто видѣнието на епископа Евхерия се употребяватъ като най-важно и най-пълно доказателство при разсѫдение-то за едно финансиялно питание, отъ решение-то на което зависело сичко-то държавно състояние на Франция.

За да вѣрватъ хора-та въ тѣзи лѣжи и уйдурми, разумѣва се, било потрѣбно да се притѣснява сѣка научна мисъль, и папи-тѣ се показали че сѫ въ това голѣми майстори. Папа Григорий I не се срамувалъ дори често да повтаря тѣзи думи: «простотата (невѣжество-то) е майка на истинно-то благочестие,» а понеже той подъ дума-та «истинно благочестие,» разумѣвалъ слѣпо-то вѣрвание въ сичко що говорять калугери-тѣ, то и туй изречение трѣбало да се приема като необорима аксиома. А за зла честь тая аксиома не останала безъ зли сѣтнини. Съ нейна-та помошь били испѣдени изъ Римъ сички-тѣ учители на математика-та, била изгорена Палатинека-та библиотека, която основалъ Августъ, било забранено да се четжтъ стари-тѣ латински отборъ списания, изпоразбити били сички-тѣ статуи, които се намирали въ ржцѣ-тѣ на Григория, и оништожени сички-тѣ рѣко-диси. Григорий I — потомъкъ на римски-тѣ патри-